

Færøerne, at Gesandten i London, da han fik det paagældende Telegram fra de 6 Lagtingsmænd, ikke umiddelbart havde kunnet fremme Sagen, men havde henvendt sig til Ministeriet i Danmark, og derfra havde han faaet Instruks om at forelægge Sagen for den engelske Regering, efter at dette var anbefalet blandt andet af mig i Henhold til det Folkeønske, som var fremsat om at faa denne Sejltilladelse. Men Amtstidende paa Færøerne skrev selvfølgelig, at det var en fejlagtig Fremstilling af mig, og at det var ikke dette Folkeønske, der havde nydt Fremme, det var helt uden Betydning. Men det er imidlertid notorisk, at Sagen blev fremdraget paa dette Grundlag, og at det paagældende Spørgsmaal paa det Tidspunkt ikke var rejst af Amtet. Det bedste Bevis derpaa er, at da jeg kom hjem og vidste, at denne Tilladelse var givet, havde Amtmanden ikke faaet nogen Meddelelse fra Ministeriet om Tilladelsen. Jeg antager, det er det, han er blevet saa fornærmet over. Hvad Grunden er til, at han ikke paa det Tidspunkt havde faaet Besked fra Ministeriet, ved jeg ikke. Det kunde f. Eks. ligge i, at han ikke havde bedt Ministeriet om at arbejde for den Sag. Det hastede saa vel ikke saa meget med at give ham Underretning om det Svar, der var opnaaet.

Men da jeg altsaa havde meddelt Pressen og Folk oppe paa Færøerne, hvad jeg vidste om denne Sag, fremsendte Amtmanden paa Færøerne pludselig en Skrivelse til Ministeriet, hvori han stillede forskellige Spørgsmaal til Ministeriet og paa det bestemteste forlangte Svar paa disse. Skrivelsen endte med nogle Udtalelser om mig, som gik ud paa, at Amtmanden meget henstillede til Ministeriet at udtale sig om, hvorvidt der er givet Folketingsmanden Oplysninger om disse Spørgsmaal; som han kan benytte i Pressen, og som ikke er tilstillede Amtet, og i bekræftende Fald, hvad Grunden hertil har været, og forskellige andre Udtalelser om mig. Der er heri forskellige Sigtelser mod mig, som jeg selvfølgelig ikke kan finde mig i, for jeg har ikke sagt andet, end hvad der virkelig forelaa. At Amtmanden ikke havde faaet Meddelelse om Sagen, kunde jeg da ikke gøre ved. Jeg har derfor i en Skrivelse til Justitsministeriet tilladt mig at imødegaa Amtmanden. Jeg har til Justitsministeriet skrevet følgende: „I et Lagtingsmøde den 1. September dette Aar oplæste Amtmanden for Færøerne en Skrivelse fra Færø Amt til Justitsministeriet af 23. Juli dette Aar og

et Svartelegram fra Ministeriet. Amtmanden benyttede Skrivelsen og Svaret i en Debat, inden de paagældende Dokumenter var fremlagte for Tinget. Fremlæggelsen fandt først Sted den 3. September. For at klargøre Amtets Stilling til den paagældende Sag og faa fuldt oplyst, hvad Ministeriet havde bygget paa, anmodede jeg Amtmanden om at fremlægge sin tidligere Erklæring til Ministeriet om Sagen. Han nægtede dette. I Anledning af, at der i Amtets nævnte Skrivelse indeholdes forskellige Udtalelser om mig, skal jeg tillade mig at fremkomme med følgende: Jeg skal da først udtale, at jeg finder Amtmandens Fremgangsmaade overfor mig meget mærkelig. Han foretager denne Henvendelse bag min Ryg i Stedet for, at det mest passende og naturligste var, at han havde henvendt sig til mig. Jeg opholdt mig den 23. Juli, Skrivelsens Dato, paa Færøerne og var netop i Thorshavn et Par Dage i Forvejen. Det fremgaar, at Amtmanden til Ministeriet har fremsendt en Artikel skrevet af mig i „Tingakrossur“ af 18. Juli dette Aar, „Sigingsloyvid“, med en Oversættelse. Amtmanden er langt fra kyndig i færøsk Sprog. Skønt han har været 5—6 Aar paa Færøerne, kan han saaledes ikke tale færøsk. Dette beviser i øvrigt hans manglende Interesse og Forstaaelse af Færingernes Tankegang og særlige Kultur. Jeg skal derfor anmode om, at der tilstilles mig en Genpart af de Amtets Skrivelser bilagte færøske Artikler i „Tingakrossur“. De Antydninger, som indeholdes i Sætningsforbindelsen: „Efter Folketingsmandens Hjemkomst agiteres der om muligt endnu mere end tidligere...“ — nogle Sigtelser om, at jeg skulde have fremsat noget urigtigt — forekommer mig ganske utilbørlige, fremsatte af en Embedsmand i en Skrivelse som der omhandlede, og jeg tilbageviser dem paa det bestemteste. Inden min Afrejse fra København i Slutningen af Juni fik jeg fra Udenrigsministeriet meddelt Oplysning om, at der var opnaaet et Til-sagn fra den britiske Regering om Indrømmelse af fri Sejlads mellem Færøerne og Island og omvendt paa visse Betingelser. Dette er vel ingen Hemmelighed, og jeg har derfor omtalt det for Folk paa Færøerne og skrevet Artiklen „Sigingsloyvid“ i „Tingakrossur“ af 18. Juli om denne Sag, saaledes som den forelaa oplyst for mig. Jeg tillader mig at anmode om, at Ministeriet villigst vil meddele mig en Genpart af den britiske Regerings Svar paa vedkommende Henvendelse“.